

ne, for at vi skal have en stærkere politisk integration.

Hvis en så stor valuta som euroen skal fungere, så skal den i bedste fald have en regering; i mindre positivt fald skal den have en stærkere politisk integration. Det er man enig om de fleste andre steder, men ikke her i Danmark, og derfor kører vi stadig væk rundt som katten om den varme grød omkring det her.

Vi mener, det er dårligt for vores demokrati. Vi mener naturligvis, at det er naivt at forestille sig, at det ikke vil påvirke vores velfærdssamfund.

Jasiden har meget travlt med at bruge som argument, at vi ryger uden for indflydelse, hvis vi siger nej, og der er mange særprægede argumenter for det, hvor man enten taler udenom eller taler om noget helt, helt forkert. F.eks. i denne her statspejce, der skulle være information, siger fødevareministeren følgende: »De unge, jeg kender, er mest for. De vil samarbejde. De vil sikre miljø og sunde fødevarer på tværs af grænserne.«

Sig mig engang, hvad har det at gøre med ØMU'en? Jeg citerer det en gang til: »De unge, jeg kender, er mest for. De vil samarbejde. De vil sikre miljø og sunde fødevarer på tværs af grænserne.« Hvad har det at gøre med ØMU'en? Kan vi ikke få et svar på det? Kan den kongelige danske regering ikke forklare den danske befolkning, hvad det har at gøre med ØMU'en, at man gerne vil arbejde sammen om miljøet? Jeg venter spændt på et svar.

I Jyllands-Posten den 27. august spurgte man en række jasigere, hvad de ville bruge deres indflydelse til, deriblandt Venstres politiske ordfører, fru Ulla Tørnæs. Der bliver spurgt om, hvad det er, Venstre vil, hvis Danmark får en plads i klubben af eurolande. Så svarer fru Ulla Tørnæs: »Jeg synes, at det er en mærkelig måde at spørge på. Det afhænger af, hvad der er på dagsordenen. Vi vil komme med tilkendegivelser og fremføre vores politik.«

Så kommer et nyt spørgsmål: »Er der nogle ting i det nuværende samarbejde, som du kunne tænke dig at lave om på?« »Nej, jeg er enig i både den overordnede ØMU-konstruktion og den løbende politik, som eurolandene fører, men man kan aldrig vide, om Danmark vil blive uenig med de andre lande senere. Så gælder det om at være med. Man kan ikke bare melde sig ud, siger Ulla Tørnæs.«

Fru Ulla Tørnæs forklarer, at Venstre vil arbejde for lav inflation, stabilitet og økonomisk

vækst. Det er præcis de euromål, som i forvejen er opstillet i EU's traktater.

Så siger fru Ulla Tørnæs: »Det er lidt underligt at spørge en politiker, hvad han vil med indflydelse. Det er jo det, politik handler om. Herhjemme kæmper man om regeringsmagten, og internationalt skal man sørge for at sidde med dér, hvor beslutningerne træffes.«

Det er fuldstændig indholdstomt. Der er ikke skyggen af et bud på, hvad man vil med den her indflydelse. Det er bare, at vi skal sidde med, at vi kæmper om magten, og at det er en mærkelig måde at spørge på, for selvfølgelig vil vi have indflydelse.

Kan vi ikke få et svar på, hvad jasiden vil med den her indflydelse på ØMU'en? Det har jeg altså spurgt om flere gange tidligere i dag. Hvad ville forskellen have været, om vi havde været med? Vi har ikke fået noget svar endnu, hverken når det gælder rentepolitik eller andre ting.

Vi mangler stadig væk et tilfredsstillende svar på, hvad jasiden vil med denne her ØMU, når man har så travlt med, at vi skal være med, bortset fra at vi skal være med bare for at være med. Det kan jo ikke være nok. Kan det være tilfredsstillende for befolkningen at skulle have så indholdsløse svar, som vi har fået her, ikke mindst – og lad mig gentage det ved denne her tredjebehandling – når der ikke er krav udefra om, at vi skal være med? Der er ingen andre lande, der stiller krav om det. Der er intet i dansk økonomi, der stiller krav om det, Det er udelukkende den danske regering, der tilsyneladende har et stort ønske om, at vi skal være med.

Man siger, at vi vil miste indflydelse ved at stå udenfor, men har endnu ikke påvist, hvor det er. Man må indrømme, at vi stadig væk er med i det almindelige samarbejde, vi er med på rådsmøder om energipolitik, miljøpolitik, landbrugspolitik, teknologipolitik, erhvervs politik, forskningspolitik, og i udvidelsesforhandlingerne; på alle de forskellige områder er vi jo stadig væk med. Der er intet i det, der vil være forandret.

Derfor skal vi også sige, at en vigtig pointe i det her er, at det er nej, der betyder en fortsættelse af den nuværende situation. Vi er udenfor i øjeblikket, vi har en undtagelse i øjeblikket, og denne her folkeafstemning handler om, hvorvidt vi skal have ændret den situation.

Det ser vi ingen grund til. Vi synes, vi har en god position udenfor, en position, hvor vi også